

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

președinte

Talpă Boris

judecători

Eremciuc Ghenadie

Mânăscurtă Igor

judecând recursurile declarate împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2023, de către inculpatul Conea Nicolai și avocatul Roșca Ivan, în numele inculpatului

Conea Nicolai XXXXX, *născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.04.2021 – 22.12.2022;

Instanța de apel: 10.02.2023 – 25.07.2023;

Instanța de recurs: 26.09.2023 – 27.03.2024.

Asupra recursurilor declarate, completul de judecată

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul central, din 22 decembrie 2022, Conea Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, a cărei executare, în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune, de 2 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor de ordin material să decidă instanța în ordine civilă.

S-a dispus încasarea din contul lui Conea Nicolai în beneficiul statului 24624 lei cu titlu de cheltuielile de judecată.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

2. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că la 01 decembrie 2019, aproximativ în jurul orelor 08:00, Conea Nicolai, conducând automobilul de model „Ford Tranzit”, cu numere de înmatriculare xxxxx, deplasându-se pe traseul central al xxxxx în direcția xxxxx, a ignorat prevederile pct. 10 subpct. 1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce vehiculul pe drum, cât și încălcând prevederile pct. 39 subpct. 1) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, precum și prevederile pct. 45 subpct. 1) lit. a), b) și d) și alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu

limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, a tamponat din spate pe biciclistul Costaș Leonid, care se deplasa în aceeași direcție.

În rezultatul tamponării biciclistului Costaș Leonid i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractura C 2 și T 4 a coloanei vertebrale cu lezarea măduvei spinării, care se califică către vătămare corporală gravă, periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul acestuia.

Aceste acțiuni ale lui Conea Nicolai au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Turenco Diana și avocatul Ciuru Igor, în numele inculpatului Conea Nicolai.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe prin care lui Conea Nicolai, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Codul penal, să-i se stabilească pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că prima instanță neîntemeiat a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită fiind insuficientă pentru realizarea scopului prevenirii comiterii altor infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale precum și nu este proporțională cu gravitatea faptei comise.

Totodată, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, prima instanță nu a luat în considerație pericolul cauzat prin acțiunile lui Conea Nicolai, de faptul că acesta nu este la prima abatere, anterior fiind atras la răspundere contravențională și infracțiunea face parte din categoria celor grave. Mai mult, nu a fost stabilită nici o circumstanță atenuantă, inculpatul nu a recunoscut vina și a achitat parțial prejudiciul material cauzat.

3.2. Avocatul prin apelul declarat în numele inculpatului a pledat casarea totală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Conea Nicolai să fie achitat, deoarece probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul primei instanțe demonstrează nevinovăția, fiind dată o apreciere greșită probelor cercetate.

Astfel, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-704 din 24 martie 2020 s-a concluzionat că, conducătorul automobilului de model „Ford Tranzit”, cu nr. de înmatriculare xxxxx, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării biciclistului Costaș Leonid folosind frânarea.

La fel, martorul Său Mihail a declarat că biciclistul, în timpul deplasării, avea obișnuința să se clatine dintr-o parte în alta, afirmații care coroborează și completează declarațiile inculpatului Conea Nicolai.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2023 a fost respins ca nefondat apelul avocatului, în numele inculpatului, și admis apelul procurorului,

casată sentința, în latura pedepsei penale, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care s-a dispus executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani, stabilită lui Conea Nicolai în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în penitenciar de tip deschis și luarea acestuia sub arest din sala de judecată.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că sentința este legală și întemeiată, în partea confirmării vinovăției lui Conea Nicolai, circumstanțele cauzei fiind apreciate just.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea sau viața persoanei.

Potrivit art. 2 al Legii privind siguranța traficului rutier, siguranța traficului rutier este starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 264 Cod penal îl reprezintă corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport; 2) urmările prejudiciabile, care se exprimă în vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume – mijlocul de transport.

Potrivit pct. 10 subpct. (1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, persoana care conduce un vehicul trebuie: b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum.

Potrivit pct. 39 subpct. (1) al Regulamentului circulației rutiere, înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

Potrivit pct. 45 subpct. (1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase.

În cauza dedusă judecării fapta reținută în sarcina inculpatului, prin care a încălcat prevederile pct. 10, pct. 39 subpct. (1), pct. 45 subpct. (1) al Regulamentului circulației rutiere, a fost dovedită dincolo de orice dubiu, vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal găsindu-și confirmare prin declarațiile martorilor Tomac Silvia, Său Mihai, Țurcanu Roman cât și prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, cercetate și verificate în ședința de judecată.

Ținând cont de datele ce rezultă din probele administrate, instanța de apel a statuat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat este o manifestare a dreptului de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO,

or, persoana care pe parcursul procesului penal nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Prin urmare, apelul declarat de către avocat, în numele inculpatului, este nefondat.

Privitor la apelul procurorului, instanța de apel a conchis că acesta urmează a fi admis deoarece prima instanță a făcut o greșită individualizare a pedepsei aplicate, sub aspectul executării pedepsei principale, ea neavând aptitudinea de a asigura realizarea scopului pedepsei.

În sensul celor reținute, instanța de apel a arătat că prima instanță nu a dat apreciere faptului că, inculpatul a comis o infracțiune gravă, care atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, soldată cu decesul victimei. De asemenea, inculpatul nu a frânat cu toate, că frâna era funcționabilă reieșind din verificarea tehnică a unității de transport.

Mai mult ca atât inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, de fapt acesta încălcând flagrant cerințele Regulamentului circulației rutiere.

Totodată, în ultima perioadă comiterea infracțiunilor legate de încălcarea regulilor de siguranță în traficul rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă încălcând regulile de circulație, a luat o amploare deosebită. Condamnarea cu suspendarea condiționată a lui Conea Nicolai pentru comiterea acestor tip de infracțiuni creează o practică judiciară ce are să favorizeze în continuare comiterea acestora.

La fel, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În aceste circumstanțe aplicarea față de inculpat a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei contravine prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal și este oportun și rațional de a aplica față de Conea Nicolai pedeapsa penală sub formă de închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

5. Criticând decizia pentru netemeinicie, recursuri declară inculpatul Conea Nicolai și avocatul Roșca Ivan, în numele inculpatului.

5.1. Inculpatul prin recursul declarat solicită casarea deciziei și dispunerea eliberării din stare de arest, motivând că instanța de apel n-a ținut cont de faptul că este încadrat în câmpul muncii. Se caracterizează pozitiv la locul de trai, în comunitatea religioasă din care face parte și la locul de muncă, iar la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

A creat o familie, locuiește în concubinaj și viitoarea soție este însărcinată.

A fost săvârșită pentru prima dată o infracțiune din imprudență. A fost reparat integral prejudiciul material, succesorul părții vătămate neavând pretenții față de inculpat.

Prin urmare, aflarea în detenție, chiar pentru o perioadă scurtă de timp, poate avea repercusiuni negative asupra personalității inculpatului, marcându-l toată viața.

5.2. Avocatul Roșca Ivan prin recursul declarat în numele inculpatului solicită casarea deciziei în partea individualizării pedepsei cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului se invocă că decizia instanței de apel nu conține motivele pe care se întemeiază soluția (art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală) și că

au fost aplicate pedepse individualizare contrar legii (art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală).

În opinia recurentului, aprecierea instanței de apel că inculpatul în cadrul urmăririi penale și a examinării cauzei nu și-a recunoscut vina este una eronată și contrară materialelor dosarului penal.

Astfel, fiind audiat repetat în ziua comiterii accidentului rutier, ulterior în calitate de bănuț și în calitate de învinuit, dar și în ședința de judecată, Conea Nicolai, în fapt, a depus declarații autentice care, în esența lor corespundeau întru totul circumstanțelor săvârșirii infracțiunii și, pe cale de consecință, urmau a fi calificate ca recunoașterea vinei, doar că sub influența unor factori subiectivi, în necunoaștința de cauză, a declarat că nu-și recunoaște vina în cele săvârșite, agravându-și situația.

În cele din urmă, în rezultatul explicării în amănunte a celor întâmplate și a conținutului sentinței dar și a deciziei, în cunoaștința de cauză, Conea Nicolai și-a recunoscut integral vina în săvârșirea infracțiunii imputate, se căiește sincer și solicită suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În același context, inculpatul, în declarația scrisă personal, fiind asistat de avocat, menționează că și-a cerut scuze de la succesoarea de drept a părții vătămate. Ultima l-a iertat și nu dorește executarea pedepsei în locurile de reclusiune.

A reparat în întregime prejudiciul material și moral, succesorul părții vătămate făcând o declarație notarială.

La fel, inculpatul până la arest locuia în concubinaj, dorește să întemeieze o familie și așteaptă un copil.

Din analiza celor enunțate mai sus, se conturează un șir de circumstanțe atenuante cum ar fi, repararea benevolă a pagubei pricinuite prin infracțiune încă la etapa urmăririi penale, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și recunoașterea vinei, vârsta tânără și lipsa antecedentelor penale, infracțiunea săvârșită, deși gravă, este una din imprudență, caracteristica pozitivă a inculpatului în societate, este angajat în câmpul muncii și, practic și-a întemeiat o familie, poziția succesorului de drept a părții vătămate, care nu are pretenții față de inculpat și roagă să nu fie pedepsit cu închisoarea, care în situația unei evaluări corecte și obiective pot fi catalogate ca circumstanțe excepționale și permit suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune așa cum a stabilit și prima instanță.

6. Referință depune procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Titularii recursurilor s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au depus cererile în termen.

Din interpretarea art. XI alin. (3) Legea nr. 246 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 rezultă că *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*, procedura de judecare urmând a fi efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În cazul din speță, recurenții au depus recursuri până la 01 septembrie 2023, astfel că acestea se judecă în temeiurile în vigoare la data depunerii lor.

8. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei, completul de judecată ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admise, cu casarea, în partea individualizării pedepsei (modalitatea de executare a pedepsei principale), a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe în această parte.

Cu titlu preliminar, completul de judecată menționează că titularii cererilor de recurs solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, pe motiv că apelul acuzării greșit a fost admis și invocă prezența erorilor judiciare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Ținând cont de faptul că recurenții contestă decizia instanței de apel doar în partea individualizării pedepsei, prin prisma excluderii aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 90 Cod penal), obiectul de judecare a instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, cât privește modul de executare a pedepsei principale, or decizia în partea soluționării chestiunii privind stabilirea vinovăției a căpătat autoritatea lucrului judecat, prin nerecurare (art. 466 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală).

La caz, completul de judecată constată că hotărârea instanței de apel, în partea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, nu corespunde rigorilor prevederilor art. 384 coroborate cu cele ale art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căroră *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, adică să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

În sensul celor statuate, completul de judecată menționează că instanța de apel și-a motivat soluția de excludere a aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei principale, indicând la gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, prin prisma comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii, precum și nerecunoașterea vinei.

Analizând circumstanțele ce au determinat instanța de apel să excludă prevederile art. 90 Cod penal, cât privește modalitatea de executare a pedepsei principale, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, completul de judecată concluzionează că soluția instanței de apel este neîntemeiată.

În susținerea concluziilor arătate supra, completul de judecată remarcă că dispozițiile art. 61 Cod penal stipulează că, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

În continuare, conform art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării*

vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Tot în acest context art. 90 alin. (1) Cod penal stipulează că *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

Așadar, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Acestea impun instanța de judecată de a aplica, persoanei declarate vinovate, o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuînd operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lîngă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivînd din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în art. 90 alin. (1) și alin. (4) Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunile săvârșite din imprudență ce nu depășește 7 ani.

La caz, excluzând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei.

Astfel, din conținutul părții descriptive a sentinței, completul de judecată atestă că la stabilirea pedepsei lui Conea Nicolai, prima instanță a ținut cont de gravitatea și modalitatea de săvârșire a infracțiunii reținute în seama ultimului, cât și de faptul că inculpatul, chiar dacă nu a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv la locul de trai și de lucru, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru cât și a recuperat prejudiciul material reprezentantului părții vătămate, iar circumstanțe ce ar agrava răspunderea și pedeapsa penală nu au fost stabilite.

Având ca reper conglomeratul împrejurărilor menționate cât și faptul că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii cât și că reprezentantul părții vătămate nu are pretenții morale sau materiale față de inculpat și a pledat pentru sancționarea mai blândă (f.d. 5 și 111, vol. II), inculpatul își recunoaște vina și se căiește sincer de cele săvârșite (f.d. 110, vol. II), este de vârstă tânără și are la întreținere și educație un copil minor, concubina nu este încadrată în câmpul muncii, Conea Nicolai fiind singurul întreținător al familiei, iar până la săvârșirea infracțiunii acesta era încadrat în câmpul muncii precum și a avut un comportament normal în societate și o comportare bună, observații și plângeri nefiind înregistrate (f.d. 1, vol. II) și se află pentru prima dată pe banca de acuzare pentru săvârșirea unei infracțiuni din imprudență, neavând antecedente penale (f.d. 164, vol. I), completul de judecată consideră că prima instanță întemeiat a concluzionat, că este rațional de a suspenda condiționat pe un termen de probațiune, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Conea Nicolai pentru săvârșirea infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, cu stabilirea obligațiilor ca în termenul de probațiune să nu săvârșească o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Vis-a-vis de statuarea instanței de apel că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, or, inculpatul nu a recunoscut vina, este inacceptabilă, de vreme ce nerecunoașterea vinovăției este un drept al persoanei, iar exercitarea de către inculpat a drepturilor de care dispune nu poate fi interpretată în detrimentul lui și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru el (art. 66 alin. (4) Cod de procedură penală).

Totodată, încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere reprezintă un semn ce caracterizează latura obiectivă a componentei de infracțiune, și nu poate fi concomitent considerat drept circumstanță agravantă (art. 77 alin. (2) Cod penal).

Așadar, ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei principale în locurile de recluziune de către inculpatul Conea Nicolai.

În atare situație, reieșind din cele relevate completul de judecată conchide că, în cauza supusă judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis eroarea judiciară prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, or ea greșit a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, motiv pentru care va interveni în soluția adoptată de această instanță, menținând dispozițiile sentinței privind dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 2 ani.

9. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală (*modificat prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Admite recursurile declarate de către inculpatul Conea Nicolai și avocatul Roșca Ivan, în numele inculpatului Conea Nicolai, casează, în partea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, decizia Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2023, în cauza penală privindu-l pe **Conea Nicolai XXXXXX**, și menține sentința Judecătoriei Drochia, sediul central, din 22 decembrie 2022, în această parte.

Conea Nicolai XXXXXX urmează a fi eliberat din penitenciar dacă a fost reținut în baza deciziei Curții de Apel Bălți din 25 iulie 2023 și dacă în privința acestuia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau acesta nu execută pedeapsă penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Se mențin celelalte dispoziții ale deciziei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Mânăscurtă Igor